

Bohumil Neuman, Milada Paulová (1891-1970). Příběhy cesty k dosažení první ženské docentury v Československu v roce 1925.
PedF UK, KDDD, Praha 2008

Předkládaná práce patří mezi velice vyspělé odborné studie, založené na všech dostupných pramenech a literatuře.

Autor postupoval chronologicky se zaměřením na významné etapy v životě dr. Milady Paulové, kde vystihl všechny mezníky, které její životní dráhu ovlivnily. Zmapoval zcela dokonale její životní příběh i vědecké aktivity. Pramenná základna, kterou autor využil, je zcela dokonalá! Málokdo z českých historiků přistupuje k tématu takto odpovědně. Z uvedených výsledků je skutečně pozoruhodné, že ministerstvo vnitra nevedlo o Miladě Paulové žádný spis, ačkoli se jednalo o velice exponovanou osobnost. Autorovi bych doporučovala, aby v dalším studiu „dotáhnul“ i poslední periodu života M. Paulové – pamětníci umírají a tady by zmapování mělo rozhodně smysl.

Práce je přínosná nejen k dějinám ženské úspěšnosti na vědeckém poli, ale k dějinám vzdělanosti vůbec, nemluvě o kontaktech mezi českými historiky a slavisty.

Domnívám se, že není zapotřebí pět další ódy na předloženou práci, která přesahuje úroveň práce diplomové a bez nejmenší pochybnosti ji navrhuji přijmout jako práci rigorózní.

Alena Mišková